

Dimitrie Bejan, preotul nepatat de comunism

12 Nov 2008 [Alexandru Cautis](#)

Se insinueaza din ce in ce mai des ideea ca, in perioada comunista, Securitatea era ca aerul. Era peste tot si cica nu puteai sa o eviti, cum nu poti sa eviti sa respiri. In mod miraculos, au existat insa romani care au reusit sa-si tina respiratia ani de zile, n-au adulmecat deloc din binefacerile Securitatii, desi au fost fortati sa o faca. Merita sa-i cunoastem si sa-i respectam, daca nu ca eroi, macar ca performeri ai demnitatii.

inainte de alegeri, parlamentarii i-au servit si pe preoti cu o pomana electorala. Nu le-au marit salariile, le-au marit altceva, foarte necesar unora dintre ei. Le-au marit stagiul de lucru sub acoperire cu Securitatea. Le-au pus un nou oficial "Stop" la cautatul in dosarele de Securitate. Clericii pot fi verificati doar la cererea institutiei de cult religios din care fac parte. Teoretic, nu-i foarte nasoala varianta asta. Bine ca nu au spus ca numai Dumnezeu, unicul, are dreptul sa le ceara verificarea dosarului. Daca sefii cultelor sint preoti mari pina la capat, ar trebui sa ceara mintenas aflarea adevarului, a trecutului adevarat al fiecarui angajat cu carte de munca la biserica, geamie, catedrala sau si-nagoga. Unsul Domnului trebuie sa-si respecte statutul in orice situatie. in ac est sens, vreau sa va dau un exemplu de preot care a fost preot in orice situatie critica s-a aflat: Parintele Dimitrie Bejan.

in timpul razboiului, in plin front, a botezat mii de rusi, de la Prut la Stalingrad. Numai la Kiev a botezat, in timp ce gloantele zgiriau cerul, peste 300 de rusi. Nu avea cristelnita pe front, bineinteles. I-a botezat intr-un iaz din preajma Kievului. Apoi a fost luat prizonier in lagarele sovietice din Siberia-Karaganda, Arhanghelsk, de la Marea Alba, Borcuta. Nici in lagar nu a uitat ca e preot. isi facea rugaciunile in timp ce un coleg de suferinta statea de planton la usa, ca sa-l anunte daca apar gardienii rusi. Caci era interzis sa te rogi in lagarele sovietice. A fost transferat apoi in puscariile romanesti, mai dure chiar decit lagarele din Siberia. in zeghe, tot preot a fost. Cu riscul pedepselor cumplite, si-a urmat menirea, slujindu-le colegilor de celula. Nici dupa eliberarea din preotie nu s-a lasat. Cu bocancii si pantalonii peticitii, intr-un pardesiu vechi, cu o basca pe cap, a slujit intr-o biserica dintr-un sat din Moldova. Lumea din sat l-a privit si a inteles ca Dimitrie Bejan, in ciuda hainelor, era captusit de preotie pe dedesubt, in sufletul lui. Asta nu a convenit Securitatii, care l-a mutat fortat in alt sat. Unde ce putea face? A fost preot in clandestinitate. Dimitrie Bejan nu putea fi turnator, om al Securitatii. Pentru ca era prea ocupat cu menirea lui de baza. A fost prea preot in tot timpul vietii ca sa mai aiba timp de altceva.